

στο λαμό της.

—Πρόσεξε πάλι τις κινήσεις της !... με συμβούλεψε ο Ρισάρ Γκαρνιέ.

Κι' εγώ από κείνη τη στιγμή δεν έχασα από τα μάτια μου την ώμορφη άνθρωπίδα. Μα δεν υπήρξε να δω τίποτα το ύποπτο. Το μόνο που με παραξένευε ήταν ότι δυο κυρίες της έδωσαν μόνο ένα χαρακτηρισμό των πέντε φράγκων για ένα ματσάκι μενεξέδες, όσο άξιζε δηλαδή μαζί μ' ένα μικρό πομπιμπόνι. Ένώ πέντε άλλες της έδωσαν ένα δλόκληρο εκατοφράγκο !

Ο ντέκετιβ, που είχε παρακολουθήσει κι' αυτός τις περιεργές αυτές αγορές, σηκώθηκε μια στιγμή και χάρηκε μέσα στην καμπίνα του τηλεφώνου. «Όταν γύρισε, είχε μια σκληρή και κάπως ανήσυχη έκφραση στα μάτια.

—Ράφλ... μού ψιθύρισε.

Αυτό έσημαινε ότι είχε ειδοποιηθεί την αστυνομία να κάνει μπλόκο στο καμπαρέ της «Κόκκινης Σελήνης».

Πρίν περάσουν λοιπόν πέντε λεπτά τής ώρας, δέκα αστυνομικοί με πολιτικά μπήκαν άξαφνα μέσα στο εθόμο καμπαρέ.

—Αστυνομία ! φώναξε τότε ο Ρισάρ Γκαρνιέ. Κανείς να μην κινηθεί από τη θέση του !

Μ' ένα πήδημα βρέθηκε κοντά στη Λιλή Κανκάν, άρπαξε από τα χέρια της το πανεράκι με τούς μενεξέδες, το έδωσε σ' έναν αστυνομικό, παρέδωσε και την ίδια σ' έναν άλλο κι' έπειτα είπε στις πέντε κυρίες που είχαν πληρώσει εκατό φράγκα ένα μικρό μπουκέτο μενεξέδες και που ήταν κρυμμένο μέσα στην τσάντα τους...

—Κυρίες μου, ακολουθήστε μας στο τμήμα...

Όλοι οι θαμώνες του καμπαρέ είχαν μαμαρώσει στη θέοι τους. Οι αστυνομικοί όδηγησαν τη Λιλή Κανκάν και τις ύποπτες κυρίες σέ δυο αστυνομία και τις μεταφέρανε άμέσως στην αστυνομία.

Έκει ο Ρισάρ Γκαρνιέ έλυσε δυο-τρια από τα μπουκέτα των μενεξέδων που είχε στο πανεράκι της ή ώμορφη άνθρωπίδας και διαφώτισε το μυστήριο αυτής της τόσο περιεργής περιπέτειας. Μέσα στο καθένα ήταν κρυμμένο κι' από ένα μεγάλο «κονάκι» κοκάνης σ' αχμία σιγαρέττων !

Η Λιλή Κανκάν ήταν μια μυστηριώδης λαθρέμπορος ναρκωτικών...

Από τις άποκαλύψεις λοιπόν που έκανε στην ανάκριση, έμαθα κατάπληκτος, ότι και τα πακέτα με τ' αμερικανικά σιγαρέττα που προσέφερε στους πελάτες του «Τζόκεϋ-μπάρ», ήταν γεμάτα κοκάνη ! Το άλλο πακέτο που τής έδωσαν οι αγοραστές της είχε μέσα τα γοήματα ! «Όσο για το πίπερομ, ήταν ένα είδος συνθήματος. Οι τοξικομανείς παραγγέλναν στο μπάρμαν :

—Ένα σκέτο πίπερομ του Κόκκ !

Η Λιλή Κανκάν τότε καταλάβαινε ότι ήθελαν κοκάνη και τούς πόσφερε άμέσως το πακέτο με τ' αμερικανικά σιγαρέττα της...

Στις τοξικομανείς πάλι τής «Κόκκινης Σελήνης», έλεγε με τό άθωότερο ύφος του κόσμου :

—Θέλετε ένα μπουκέτο με θ υ σ τ ι κ ο υ ς μενεξέδες ;

Κι' εκείνες άγόραζαν μ' εκατό φράγκα ένα μικρό μπουκέτο με... κοκάνη !

Η σατανική άνθρωπίδας τής «Κόκκινης Σελήνης» ήταν μέλος μιας μεγάλης οπείρας λαθρέμπορων ναρκωτικών τής Μονιάστρης. Άρχηγός αυτής τής οπείρας ήταν κάποιος «Γκραν Λουί», ένας διάσημος λομπούτης, που δεν άργησε να πείσει κι' αυτός στα χέρια του Ρισάρ Γκαρνιέ. Ο «Γκραν Λουί» είχε παρατήσει τον τελευταίο καιρό τις κλοπές των κοσμημάτων από...ξέρωτα. Ήταν ο τυφώνας φίλος τής Λιλής Κανκάν.

—Για να μη την άφήσω μόνη, δάχτηκα να γίνω κι' εγώ λαθρέμπορος ναρκωτικών... Ξήγησε με απάθεια στο ντέκετιβ. Η Λιλή κατάφερε να με πείσει, ότι το εμπόριο των ναρκωτικών ήταν πιο άσφαλές από τις διαρρήξεις.

Ο «Γκραν Λουί», όπως άπεδειχθη, δεν έλεγε ψέματα. Η ψυχή τής οπείρας ήταν ή ώμορφη άνθρωπίδας τής «Κόκκινης Σελήνης» που κέρδιζε περισσότερο από τρεις χιλιάδες φράγκα τή μέρα, πουλώντας...μενεξέδες κι' άλλάζοντας στο «Τζόκεϋ-μπάρ» τα πακέτα της...με π' αμερικανικά σιγαρέττα.

Ο Ρισάρ Γκαρνιέ λοιπόν, ο καλύτερος ντέκετιβ τής μυστικής αστυνομίας των νυχτερινών κέντρων, είχε καθαρίσει ακόμα μια φορά πη Μονιάστρη μ' αυτές τις ξαφνικές συλλήψεις, από μια επικίνδυνη οπείρα λαθρέμπορων των όνειρων», όπως λένε οι Γάλλοι αστυνομικοί τούς λαθρέμπορους των ναρκωτικών...

ANPI NTANZOY

ΑΓΡΙΟΛΟΥΓΟΥΔΑ

—Η αγάπη ζωογονεί, ό έρωσ φρονείει.
—Η σοβαρότητα όταν δεν εινε σοφία εινε βλακεία.
—Υπάρχουν στιγμές που ή σιωπή εινε τό περισσότερο ποιήμα τής ανθρώπινης ψυχής. Οί βωφοί τόναι εινε οι πιο αθέητοι.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ ΤΩΝ ΚΑΜΠΑΡΕ

Η ώραία Τέξας Γκούνιαν. Κοριτσάκι...έξηντα ετών. Η ώραία και μυστηριώδης λαθρέμπορος ποτών. Ίππεύτρια ίππεδρεμίου. Κεμπάρσα κινήματογράφου. Χορεύτρια των Μούζικ-Χόλ. Ίδιοκτήτης καμπαρέ, βασίλισσα των νυχτερινών γλεντιών. Η διαθήκη της.

Λίγο πριν καταγραφηθεί ο νόμος τής απαγορεύσεως των οινοπνευματικών ποτών στην Άμερική, έπέθανε εκεί μια γυναίκα, που έκαμε την τύχη της, ελπίτισε και έδοξάσθη, παραβαίνοντας αυτό το νόμο. Πρόκειται για την Τέξας Γκούνιαν, την βασίλισσα των νυχτερινών γλεντιών στη Νέα Υόρκη. Ποιά ήταν αυτή η Γκούνια ; Το άποτερον παρελθόν της γίνεται στα βάθη των...ετών και την άσημότητα της καταγοής της. Γιατί η Τέξας Γκούνιαν, ή ώρασιώτη και μυστηριώδης γυναίκα του γλεντιού και του έρωτος, ήταν...άπροσδιορίστον ήλικίας. Ώς την τελευταία ήμέρα που πέθανε φρονόταν κοριτσάκι. Η πραγματική της ήλικία ; Ποιός ξέρει ; Μετάξι 30 και 60 έτων, μάλλον 60, μα καλοδιατηρημένη, πεταχτή, σκερτσόσα, ζωηρή, χάρις στη γυμναστική και τις περιποιήσεις των ίνστιτούτων καλλονής τής Νέας Υόρκης.

Από πού (ξεφύτρωσε, Άπό τό πεζοδρομίο. Τί ήταν και τί έκανε στα πρώτα της χρόνια, κανείς δεν ξέρει. Η δημοσία εμφάνισή της άρχιζει στο ίπποδρομίο, όπου έδουλενε άρκετό χωρό ως ίππεύτρια. Για να πείσει εκεί, έπέρασε φαίνεται διά πυρός και σιδήρου. Όταν ο κινήματογράφος άρχισε να γίνεται στάδιο δόξης λαμπούνη για τα φιλόδοξα κοριτσάκια, ή Τέξας άφησε τό ίπποδρομίο χάριν τής όδόντης. Έταξε στον κινήματογράφο ως χορεύτρια, όλοως κομπάρσας έννοιτια μόνον. Κι' άφ' ότου εδω πως δεν είχε μέλλον στον κινήματογράφο, έπιδόθηκε στη μουσική και τό χορό. Μα και πάλι τα καμπαρέ τής Νέας Υόρκης δεν τής άνοιγαν τίς πόρτες τους. Αποφάσισε λοιπόν η Τέξας να τα κατακτήσει διά...απολιτικώς κινήσεως. Εγύριζε στις μικρές έπαρχιακές πόλεις της Άμερικής, χορεύοντας και τραγουδώντας στα έπαρχιακά καμπαρέ.

Όσοι ένας πλούσιος Νεοϋρκέζος την άκουσε κάτοιν την έπαρχία, τού άρεσε και την έπήρε μαζί του στην Νέα Υόρκη, όπου την ίπποτήριζε να προσληθθί σ' ένα Μιούζικ-Χόλ. Από εκεί κι' έμπρός ή Τέξας άνιθερε γρήγορα, πηδώντας τρία-τρια τα σκαλιά τής δόξης και του πλούτου. Ήταν ή έτοχη που ο νόμος απαγόρευσε την καταναλωσι των οινοπνευματικών ποτών, μα μ' όλη την απαγόρευση, ή μάλλον άκριβώς έξ αίτιας τής απαγορεύσεως, ό όλα τα Μιούζικ-Χόλ έτερεχν άρθρον ή σαμπάνια. Η Τέξας, με τό παθητικό τραγούδι της και τούς τρελλούς χορούς της, με την όμορφιά και την σατυρική της, έξελόγιαζε τούς θαμώνες των Μιούζικ-Χόλ, που για τό χιτρί της άνοιγαν κι' έπληρώναν μπουτίλλιες σαμπάνιας, άκριβοπληρωμένες, γιατί πολίτοιν άθηνε χροιά...μπρός στα μάτια των άστυφλάκων, που έπαρωναν μέσα από τα κέρδη. Όπου εχόρευε κι' έτραγουδούσε η Τέξας, γινόταν γλεντι το-κούβεργο κι' οι ίδιοκτήτες των Μιούζικ-Χόλ την έβαλαν τέλος στον πλειστηριασμό, ποιος θα τής δώσει μεγαλύτερο μισθό για την πόση !... Μιά ή Τέξας σκέφτηκε πως άντι να...πουλάει σαμπάνια για λογαριασμό άλλων, συμφερότερο θα ήταν να πουλάη για λογαριασμό δικό της και άνοιξε ή ίδια 24 καμπαρέ.

Κατόιν έσκέφθηκε να ξεπλώσει τις έπιχειρήσεις της και στην Εύρώπη. Και όμ' έτος, όμ' έργον. Έκοφτισε ένα θίασο από έκομοι χωριτωμένα γκέολς κι' έμπηξε στο βατόρι, ξεκινώντας για την Εύρώπη.

—Θά πάω να μάθω τούς Παριζιάνους και τούς Λονδρέζους πως γλεντούν ! έδήλωσε στους δημοσιογράφους.

Άλλ' ή Εύρώπη δεν ήταν τόσο εύκολοατάκτητη όσο ή Άμερική. Η Γαλλική και Άγγλική άνομια δεν τής επέτρεψαν ούτε να βγη από τό βατόρι. Εγύρισε λοιπόν πίσω με τό ίδιο βατόρι στο βασιλείο της, την Άμερική, όπου μόλις έφτασε, για να γλιτώσει από τις κοροϊδιές των Άμερικανών... Έκανε πνεύμα. Δείχνοντας στους ρεπόρτερς, που άνέβηκαν να την ύποδεχθούν στο βατόρι, τό τεράστιο άγαλμα τής Έλευθερίας, που έστειλε ή Γαλλία όωρο στην Άμερική, ελε :

—Ξέρετε γιατί οι Γάλλοι ως έστειλαν στην Άμερική τό άγαλμα αυτό ; Γιατί στον τόπο τους ούτε να την ξέροναν δεν θέλουν την έλευθερία.

Έτσι εγλίτωσε από τα πειράγματα. Με τό ίδιο χιούμορ αντίκρινε και τον θάνατο. Αρρώσθηκε από σκοληκροειδίτιδα και μεχρίς ότου τής γίνει έγχειρσις, προσέβληθη από περιτονιίτιδα. Νοιώθοντας από τέλος της να πλησιάζη, συνέταξε, λίγο πριν πεθάνει, τη διαθήκη της, άφίχοντας να την άνοίξουν μόλις πεθάνει και πριν γίνει ή κηδεία της. Ο χωρακτηριστικότερος όρος τής διαθήκης της ήταν ό έξης :

«Παρακαλώ τούς φαίτιας και όσους άλλους έγλένησαν με τα τραγούδια μου, να συνοδεύσουν την κηδεία μου, τραγουδώντας τα ίδια αυτά τραγούδια.

«Επίσης επιθυμώ να με συνοδεύσουν ως την τελευταία μου κατοικία και οι άρχαι, οι έπιφορτισμένα την τήρησι του νόμου περί απαγορεύσεως των ποτών. Έτσι θα γίνη δική ή κηδεία, θα κηδευόμει έγω και ό νόμος που καταστράφηγα...»

Πράγματι, λίγες μέρες μετά τό θάνατο τής περιτετωίδους αυτής γυναίκας, ό πρόεδρος Ρούβελελ καθήγησε τό νόμο τής απαγορεύσεως των ποτών, που επί τόσα χρόνια έκαμε πλουσίους όσους...τόν καταστράφηγα. 899,1111